KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 768—74.

סוד ישרים

בחלק חזאת השנית יבאו הידות נעימות
יתנול למעיין בם להרר את השכל.
המניד תבא עליו ברכה ואם לא
יבין טעמן כי טוב בתחלת
המחשבה יביט לסוף
חמעש הזה וימצא
פירושן עם
סימניהן:

שנת התז בוירונה

Appreſſo Franceſco Roſſi.

Con licenZa de Superiori:

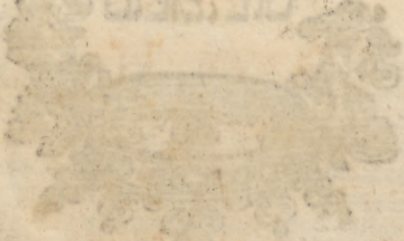

חידות מאד נחמדות

על תלן הן עומדות

א אמור מה זאת ואיזו היא אשר זאת בזמנה היא בהולדה
ליולדתה תרנן על ילדתה ירדה כסף בתוך קרבה וגם זהב
על לב לבה הלא תראה כתוכה היא כמסכת ברחבית׳ מלובשת
כבת לבן ואחות אחותה לבן והיא מתכרות את ראשה אז
המספר יהי מקשה ׃

ב ראיתי ארץ בלי אדמה ושם בתים מלאים בלי חומה בעת יפול
מלכה במלחמה ימותו כלם בלי תקומה ׃

ג אמה ראיתי פלאות גוף תלוי בגולגלות הוסיף כ׳ על שמה מאותו
או תבין את החידה ׃

ד ראיתי פר בלי עין ודבק לו כמו הולדה אם תבקש לו העין יהיה
כפר למו עולה ׃

ה בני לאה היקרים ויוסף פוקח עורים ׃

ו זה שמו לעולם אם תדרש בו תבונות בלפסל יאס שמה לא תמצאנו
מעל ראשה מקשה ובלעי המעירה תבאים אשר לא היתה
לאים ׃

ז סוף שמי ראש שמי וסוף כל סוף סוף שמי נותר סוף הסוף לנוכח
או נבא בגלמו פרמותו ׃

ב ז כ א ם כפכי

ח כתבי זה מקור גדרים ובשתים מתוך בראש דרשותיו מקרתיהו
ונשמתיהו לראש מגרש׃

ט פרדה אחת היתה לי זכית ופתחתי לה את הדלת ובשתכה
לפרש׃

י שתי אחיות הן · האחת בתולה והאחת בעולה וכל הבא שם ושכב
בין שתיהן׃

יא שני אחים הם · אם תסיר פי שניהם · ישארו שומים גם
שניהם׃

יב עוף עף בלי כנף על אילן בלי ענף ובא אחד בלי רגלים ובשלו
בלי ידים׃

יג ראיתי מת חי · בתוך קבר חי · הקבר מתגלגל והמת מתפלל.

יד עייבין ולא עייבין אבל איכון עייבין דאית בהו כוכין . בוכין
ולא בוכין אבל איכון כוכין דאית בהו עייבין׃

טו מן שלשים תחסר שלשים וישארו ששים׃

טז אחר ביתי שני דגים סביבות ים השמש תוכים · הראשונה כדג
יונה בקיקיון אחרונה׃

יז שפה סתומה איננה עונה אם שלא תבכה אזי תקריבנה׃

יח קרא קרא כי יקרא · ושפור יספר שתים עשרה · ושפר
ה׳ מן השתנה נבין שדי ישבה׃

יט אבן דרמיק בזיק דלא רמיק לה בזיק׳ תיובתא דרב ספרא
תיובתא׃

כ ארבעה הלכו על הים גר וביר ונאן וזור · גר השיק לנאן
ונאן נשק לביר יביר אמר לזור וזור השיב לגר לך והכל מלבה
שיב גר׃

כא עגול ולא מקובע כידך תתובע · השנהו וילך עלי ארבע.

כב מה לי אם סרי הוא ברורה אם מות יומת הרוצח אם.
אב׳ לו דן כבמיא דן והוא דן לי בכמיא בעלי׃

כג ראיתי עיר דוד עליתיר בלעם · ואני יהושע לפני העם׃

כד ארבעה מלכים הם . שמשים ושניהם משמשיהם ׳ כל הרודף
אחריהם לא ימצא מקום עמהם :

כה אף על פי קלי אף על גב לא קלי · ואי קלי אאוזו קלי .

כו ראיתי ר׳פיים עושה קשת :

כז אם יתהלך אדם שנה זכור אשות לשנה :

כח אביך אבי זקנך בעלי אבי אחותך ואתה בני ·

כט ראיתי תלת אבנים ובעל א׳ משם ונשפכו כלם לבנים :

ל לבוש יצאתי מבטן אמי ואבכי שדוש ופריש ולא נמצא מי שעל
ניכרתי לי ראש בראש קריש ובאו גשי׳ מן השמים כי מן הראש
נעשו לי הרגלים ·
ודמעותי שמרורו כעורב הם שחורות ולעיני כל אשא קולי לאות
וכל העם רואים את הקולות

לא לשני ימים שדה לבן ואזרע תמיד בו זרע שחור שמש׳ מכשיגים
הן שמתי לו שכים מביעים לו מן השחור :

לב שלים שלשתי ולא כלא · ואכלתי שמה שסכיא ··

לג תשעה כשקין ותמניא בלליך תרין מזגן · וכ״ר תשמשין

לד משוק כרכם עד כלעבה שכוש סבית ושפלה כשכבריש ·

לה מהו אשר שי לא ימצא ומכושל לא יאכל :

לו אני הייתי בביתי ובאו לפנים ולפשוכי ויצא הבית מן השלונות
ואני נשארתי בבית האסורים :

לז מה הוא בדבר אשר יש לו צואר בלי ראש כתף בלא גוף רגלים
בלי שוק :

לח מה הוא הנראה ונתר ערפות יאתה שנראה מקרוב :

לט אמור מה זאת אשר תשול ועל הארץ לא תשבר · ואם תשלך
תוך המים לא תכלה עוד לא תתחבר :

מ מה הוא הדבר שקטנותו לא ירדם בו ׳ ושמעשהו אינו צריך
לו והגעתה בעבורו לא יכבה ממנו :

מא לך לשר הבא מלך - ומוא בקשר תמיד שמך · ואגב

כ כ 2 ג ששששש

משתמש בו' מאד הרבה יותר ממך :

מב מה הוא הדבר השוה ודומה יותר לפני הירח ·

מג מהו הדבר שכל עוד תחסר יתראה יותר :

מד שפחה פתוח מבאשי ובאתי אל הגבירה ונתעברה ממני ביאה ראשונה :

מה מתחננת אנכי לך שתתן לי מה שאין אצלך ולא היה לעולמים ולא יהיה כל הימים :

מו מה הוא הדבר אשר תבקשנו וירע בעיניך כי תמצאנו :

מז אדם אחד יש לו זאב ועז וכרוב וצריך לעבור נהר והספינה אינה מחזקת רק האדם ואחד אחר וירא אם יניח שנים שהם שיאכלו זה את זה איך יעשה :

מח שני בני אדם יש להם ח' לוגי יין שהרויחו ורוצים לחלוק אותם בשוה והם אומרים אין עמהם מדה רק שתי חביות קטנו' אחת מחזקת ה' לוגין ואחת ג' איך יעשו :

מט ראובן ושמעון ולוי עם שלשה נשותיהם שרה רבקה ורחל מהלכים בדרך וצריכים לעבור נהר בספינה שאינה מחזקת רק איש ואשתו ואין מי שיוליך הספינה מעבר לעבר וכל אחד מקנא אשתו בהניחה עם איש יחידה איך יעשו :

נ סוף שמי שני ראשו : ושמיניתו בסוף ראשו ׃ אל נר אחד סוף אנכי יו' אל נר שני דלת שעני :

לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי

א שאל גבינה כי אמה
תרנגולת בבונה תרכך
פלודתם יום כם לכך

נאלום ונתונה בראש משכת
יום טוב ובמכין רבקה בספרים
הרים :

ב צחוק השקלים
ג נשר
ד פרעה
ה כרות הבוכה ל״ו אסורות
בהבלה וכתום השם מותרו׳:
ו מכסה
ז יוסף
ח שטה ושעורה
ט פרדס כסמיר שמנה הד׳
תשאר פרח
י מכסה
יב שוטים ומוגרים
יב השלג על הארץ וגם השמש
ונמס
יג יונה במעי הדגה
יד מעיינות מים גם דברי אלהים
עיינין ונובעין ר״ל אותיות
טו שמר אות הלמד
טז בנימן
יז אשה כשהיא אינה ראויה
להקריב ואשה בשוגג הוא
קרבן
יח בשורה שמאל לה אשיה שם
אהובה והשיבה לו כששאלו כי
יקרא לו נכור משוש אפרים
יט עשן הרחיק מזיק והקרוב
אינו מזיק ואם עשה השער
אשפך שלפה כתיקו

כ פרעה משה ישראל והק״בה
כא רומה בהפוך אותיו׳ חמור
כב בשלו שלים הרי הוא כרותה
אמר כנגלי האשום ועירה
בשיא דן אליעזר ובשיא
נפתלי אחירע
כג עיר דוד בית לחם שיד בלעם
פתורה פורוש שלשן ואבי
יהושע בן נון שי׳ רג
כד נאום הקלפים
כה הקיטש על השם במבא ושל
השדרה לא רק באוונס
כשהופכת נוארה על גבה
כו רחים
כז תמכה
כח בנות לוט אומרות לבניהן
כט תסר אות א׳
ל הקולמוס
לא הכייר והדין הא׳ אצבעות וב׳
עינים
לב מוליך עץ על איל ומשים
השירות והשען כשאר על
האילן
לג שדשי עבור השנה שמשה
ימי מולה ב׳ שדים מבוקות
וכ״ד שדשי יונק
לד תוך האגוז קליפתו על
האילן ונלקטת

לה האפר
לו הדג וביתו המים שנאמר
יוצאת מהרפש
לז הכלומית
לח העשן
לט הכיור
מ ארון הפה
מא הם האדם
מב הפני האפר
מג המסך
מד כשעברה מלמון עבר׳ וזעם
מה כשרה מגלת לאכיה לעם
לה כעל
מו החכם
מז יוליך העז תחלה ויביאנה
וישוב ויקח הכרוב ויוליכנו
ויביא הכרוב ויחזיר. העז
ויביאנו ויקח הזאב ויעבירנו
ויביאנו אצל הכרוב וישוב
ויקח העז ויעבירנו

מח ממלא חבית של ח׳ לוגי׳
ומערה הג׳ לתו׳ חבית הה׳
ומהם ח״ו ומל׳ הג׳ באופן
שנשארו רק ב׳ בחבית הח׳
ומער׳ מן הג׳ בה׳ עד שתמלא׳
באופן שנשאר א׳ בג׳ וחוזר
ומער׳ אות הה׳ לתוך הח׳ עד
שיהיו בה ז׳ ומער׳ הא׳ שיש
בג׳ לתוך הה׳ וחוזר וממלא
הג׳ ומער׳ בה׳ כמעלו בהכי׳
הה׳ ד׳ ובהכי הח׳ ד׳ מדודים
מט ראובן עוב׳ עם שרה אשתו
ומניחה ובא ולוקח שמעון
ועוברים ראובן נשאר עם
אשתו ושמעון חוזר ולוקח
רבקה אשתו ומעביר׳ ומניח׳
ושם׳ ולוקח לוי ועוברים
שמעון כשא׳ עם אשתו ולוי
שב׳ ולוקח רחל אשתו ומעביר׳
נ ימודה

תם ונשלם

B
768-
774.

צה
995